ΕΤΟΣ ΣΤ' ΛΕΜΕΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 250.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΝΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. NOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΩΣΙ.

Ὑπάρχουσιν ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ἄλλα κακουργήματα ὡς προξενοῦντα μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον βλάβην καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει ν' ἀναλαμβάνῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς βίας, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ σεβομένη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

Ὡς οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργῶσι καλῶς παρ' ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδεύτῳ λαῷ, οὕτω καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία δύναται νὰ βλάψῃ ἐκεῖνον, ὅστις δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ τὴν ἐννοήσῃ καλῶς, ἢ καταχρᾶται αὐτῆς. Ὀλίγοι ἀκόμη εἶνε δυστυχῶς καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν πεπολιτισμένην Εὐρώπην, οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δύνανται νὰ κάμνωσι καλὴν χρῆσιν τοῦ θείου τούτου δώρου, τῆς ἐλευθερίας, καὶ νὰ μὴ παρεκτρέπωνται εἰς πράξεις, εἰς ἃς οὐδεμίαν ἐπέμβασιν δικαιοῦται ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἐπιζημίους καὶ καταστρεπτικὰς δι' αὐτούς. Δυστυχῶς δὲ, ὑπολειπόμεθα πολὺ τοῦ νὰ κατατάξωμεν τὸν λαὸν τῆς Κύπρου μετὰ τῶν ὀλίγων εὐτυχῶν τούτων λαῶν.

Ὡς ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις δι' αὐστηρῶν νόμων καὶ τιμωριῶν τὴν καταστολὴν τῶν κακουργημάτων καὶ ἐγκλημάτων πρὸς κοινὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, οὕτω δέον νὰ ἐπιδιώξῃ πατρικῶς καὶ τὴν καταστολήν τινων, προϊόντων τῆς κακῶς ἐννοουμένης ἐλευθερίας, ἢ τῆς ἀγνοίας τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος, πρὸς κοινὴν ἐπίσης ὠφέλειαν, οὐδεὶς δὲ πιστεύω, εὖ φρονῶν, θα κατηγορήσῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐπέμβασιν εἰς ταῦτα, ἀφοῦ πρόκειται περὶ καλοῦ.

Εὐχάριστον ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ τελευταία εἰδοποίησις τῆς Κυβερνήσεως καθ' ἣν δέον τοῦ λοιποῦ τὰ πωλοῦντα πνευματώδη ποτὰ καταστήματα, νὰ κλείωσι τὰ μὲν ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν δημαρχείων κείμενα, τὴν 11 μ. μ., τὰ δὲ ἐκτὸς τῶν περιφερειῶν τούτων τὴν 9 μ. μ. καὶ ν' ἀνοίγωσι μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου. Μετὰ πλειοτέρας εὐχαριστήσεως θὰ ἠκούετο παρὰ παντὸς καλῶς εἰδότος τὴν ἐκ τῶν καφενείων προξενηθεῖσαν τοῖς χωρικοῖς ἠθικὴν βλάβην, μία τοιαύτη αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις τῶν καφενείων καὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἢ τοὐλάχιστον εἰς περιορισμὸς τούτων, ὁριζομένης τῆς ὥρας καὶ τὴν πρωΐαν καὶ τὴν ἑσπέραν καθ' ἣν δέον νὰ ἀνοίγωσι.

Ἡ ἐκ τῶν καφενείων προξενηθεῖσα ἐξαχρείωσις εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ πᾶς εἰδήμων μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως θὰ ἤκουε πᾶν κατ' αὐτῶν μέτρον, ὅσον αὐστηρόν, ὅσον δεσποτικὸν καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι. Ἐντὸς τῶν ὁσημέραι παρὰ τοῖς ἀγρόταις πληθυνομένων τούτων καταστρεπτικῶν καταστημάτων, οὐχὶ μόνον καταστρατεύεται τὸ μετ' ἀγώνων καὶ μόχθων κερδαινόμενον χρῆμα τοῦ χωρικοῦ, οὐχὶ μόνον ἐξαχρειοῦται ἡ νέα γενεά, ἀλλὰ καὶ γενικεύεται ἀναπτυσσομένη ἡ ὀκνηρία, μένουν δὲ αἱ γαῖαι καὶ οἱ ἀγροὶ ἀκαλλιέργητοι. Εἶνε λοιπὸν τὸ ἐκ τούτων προξενηθὲν καὶ προξενούμενον κακὸν, καταστρεπτικώτερον καὶ ἐπιβλαβέστερον παντὸς κακουργήματος, ὡς λίαν εὐκόλως γενικευόμενον καὶ μόνας συνεπείας ἔχον τήν τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν κατάπτωσιν. Μόνη ἡ δικαία ἐργασία καὶ ἐπισταμένη τῶν κτημάτων καλλιέργεια δύναται νὰ σώσῃ, πάντα μὲν γεωργὸν, ἀλλὰ κυρίως τῆς νήσου μας. Εἶνε πασίγνωστον τοῦτο καὶ παρὰ πάντων ὁμολογούμενον. Οὐδεμία βεβαίως Κυβέρνησις τρέφει τὸν λαόν της. Ἀπ' ἐναντίας· ὁ λαὸς τρέφει τὰς Κυβερνήσεις, καὶ αἱ Κυβερνήσεις χρεωστοῦν νὰ πράξωσι πᾶν ὅ τι συντελεῖ πρὸς τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ των, ὁ δὲ λαὸς πᾶν ὅ τι πρέπει διὰ νὰ μὴ δυστυχήσῃ. Εἶνε ὅμως κατεστραμμένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται ἀμέριμνος καὶ ἀναμένει τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης του ἀπὸ τὸν ἄλλον. Καὶ ἡ Κυβέρνησις δ' ἐκείνη ἥτις δὲν σπεύδει νὰ πράττῃ πᾶν τὸ συντελοῦν πρὸς τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ της εἶνε πᾶν ἄλλο ἢ κυβέρνησις. Μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν, τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν πρόοδον τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου, πρωτίστην θέσιν κατέχει τὸ μέτρον κατὰ τῶν καταστημάτων ἐκείνων, ἐν οἷς μόνη ἡ ἐξαχρείωσις καὶ ἡ ὀκνηρία ἐμφωλεύουσι καὶ ἀφ' ὧν ὡς θανατηφόρον μόλυσμα διαδίδονται αὗται, προκαλοῦσαι τὴν πεῖναν καὶ τὴν δυστυχίαν καὶ προάγουσαι βαθμηδὸν εἰς τὸ ἔγκλημα.

ΑΘΗΝΑΙ
22)3 Νοεμβρίου 1889

ΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ δαιμόνιον τοῦ Πινδάρου πτολίεθρον, συνέτρεχον ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς προγονικῆς ἐποχῆς ὅ,τι ἄριστον παρεῖχεν ἡ καλλιτεχνία ἡ παιδία, ἡ φιλοσοφία, ἡ ποίησις, καὶ τὸ περικαλλὲς ἄστυ συνεκέντρου τότε ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς ἐξοχότητας τῆς τότε ἐποχῆς. Τοῦ Φειδίου τὰ ἔργα θαυμάζομεν σήμερον καὶ ὁ Ἰκτῖνος ζῇ εἰσέτι εἰς τοὺς κίονας τοῦ ἀθανάτου Παρθενῶνος· ὁ Σωκράτης ἀνεκάλυπτε τὸν ἕνα θεὸν καὶ οἱ ποιηταὶ ἔψαλλον τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος· ἀπὸ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἐχειροκροτοῦντο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους ἐλάμβανε τὸν ἀμάραντον στέφανον νίκης λαμπρᾶς.

Στρέψατε ἓν βλέμμα εἰς τὰς Ἀθήνας τῆς σήμερον καὶ θέλετε νομίσει, ὅτι ἀνέζησεν ὁ χρυσοῦς αἰὼν τοῦ Περικλέους. Ἰδοὺ σήμερον ἐδῶ εἰς τὸ ἰοστέφανον τοῦτο ἄχυ ὅ,τι ἔξοχον παρέχει ἡ δύναμις, ὁ πλοῦτος, ἡ παιδία, ἡ καλλιτεχνία. Ἡ ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος, ἡ ἀριστοκρατία τοῦ πλούτου συνεκεντρώθη ἐδῶ σήμερον καὶ ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ταμέσεως καὶ τοῦ Νέβα μέχρι τῆς ἐριβώλακος γῆς, ἣν περιβρέχει ὁ Νεῖλος, ἦλθον ἐδῶ ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν ἔκαστος τὸ ἔθνος του ἢ τὴν πατρίδα του, ἥτις ἀκόμη στενάζει ὑπὸ ξένον ζυγόν. Εὐγενεῖς ἐρασιτέχναι παριστανουσι τοὺς «Πέρσας» τοῦ ἀθανάτου Αἰσχύλου καὶ ἕτερος θίασος παρασκευάζει τὸν «Φιλοκτήτην» τοῦ Σοφοκλέους· οἱ Ἀλεξιάδαι καὶ οἱ Ταβουλάραι δρέπουσι δάφνας ἀπὸ τῶν Ἀθην. θεάτρων καὶ ὁ Κερκυραῖος μουσουργὸς Σαμάρας λαμβάνει τῆς νίκης τὸν στέφανον· ὁ Μελίδης θαυματοποιεῖ ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς «Εὐτέρπης» καὶ τοῦ Παναγῆ Κουταλιανοῦ χειροκροτεῖται τὸ Ἡράκλειον σθένος. Ἐὰν στρέψητε ἓν βλέμμα εἰς τὸν βράχον τῆς Πνυκὸς, ἐὰν προσβλέψητε ἅπαξ τὸν μεγαλοπρεπῆ Παρθενῶνα θὰ νομίσητε, ὅτι θέλετε ἀκούσῃ ἀγορεύοντα τὸν Δημοσθένη καὶ θ' ἀτενίσητε μετὰ προσοχῆς, ὅπως ἴδητε τῆς γλαυκώπιδος θεᾶς τὸ περίλαμπρον δόρυ.

Ἐν τοιαύτῃ αἰ' Ἀθῆναι στολῇ, ἐσεμμέναι μὲ τὸ γλυκύτερον χρῶμα τοῦ γλαυκοῦ οὐρανοῦ των κεκοσμημέναι μὲ τὰς σημαίας «ἃς ἑπτάχρονον ἡφαίσειον εἰργάσθη ὅπως κάμῃ» ἐκπέμπουσαι ἀνθέων καὶ μύρτων καὶ δάφνης ὀσμὴν θεσπεσίαν, ὑπεδέξαντο καὶ προέπεμψαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὑμεναίου τὴν κόρην ἐκείνην, ἣν ἦλθον ἐδῶ ὅπως χαιρετίσωσιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν συνεκινήθη ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐδάκρυεν, ἔκλαιεν αὐτὸ τοῦτο, ὅταν εἶδεν ἐκείνην πρὸς ἣν μὲ χρυσᾶς ἐλπίδας εὐδαίμονος μέλλοντος ἀτενίζει τὸ ἔθνος· δὲν ἐζητωκραύγαζεν, ἀλλ' ἐμαίνετο. Οἱ ἄνδρες ἔρριπτον εἰς τὸν ἀέρα τοὺς πίλους των, αἱ Ἑλληνίδες ἀπὸ τῶν ἐξωσῶν ἔσειον τὰ μανδήλιά των, τὰ ἡρωϊκὰ φέσια γηραιῶν φουστανελλοφόρων ἐκινοῦντο, τὰ τηλεβόλα ἐβρόντων ἀγγέλλοντα τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου· «καὶ τὸ ἡδονικὸν ἄκουσμα ἀντελάλει χαίρων, ὁ Ἑλικὼν ὁ Παρνασσὸς κι' ὁ Κυθαιρὼν ὁ γέρων». Αἱ κόραι τῶν Ἀθηνῶν ἔρραινον διὰ τῶν εὐωδεστέρων ἀνθέων τὸ ἄνθος τοῦ κάλλους τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς χάριτος καὶ ἡ ὡραία Σοφία ἐχαιρέτα διὰ τοῦ λευκοῦ

μανδύλιόν της τὸν ἐνθουσιῶντα λαόν, ἐνῶ θερμὸν συγκινήσεως δάκρυ ἔλουε τὰς ἀζύρας παρειάς της.

Λευκὴ ὡς ἡ χιὼν τῆς πατρίδος της, ξανθὴ μὲ ὀρθαλμοὺς γαλανούς, ὡς γαλανὸς εἶνε καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς νέας πατρίδος της, χαρίεσσα καὶ φαιδρὰ ὡς πρωϊνὸν Ἑλληνικοῦ ἔαρος, μὲ μειδίαμα γλυκὺ εἰς τὰ χείλη περιβαλλόμενον ὑπὸ παρθενικῆς αἰδοῦς, ἀπέκτησεν ἡ ὡραία Σοφία τὴν ἀγάπην ὅλου τοῦ Ἑλλ. λαοῦ.

Ὁ Καῖσαρ τῶν Γερμανῶν ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἣν οὐδέποτε ἤλπιζε παρ' ἐκείνων οἵτινες ἔψαλλον τὰς νίκας τῆς Γαλλίας καὶ οἵτινες ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς μαχόμενοι κατὰ τῶν πατέρων του. Ἐὰν οἱ Ρῶσσοι σχεδὸν δὲν ἐζητωκράυγησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐὰν οἱ Ἰταλοὶ τῷ ἔρριπτον Γαλλικὰ σήματα κατὰ τὴν διάβασίν του, ὁ εὐγενὴς Ἑλληνικὸς λαὸς τῷ ἔρριψε τὰ ἐγκαρδιώτερα ζήτω καὶ τῷ ἔπεμψε τὰς θερμοτέρας εὐχάς.

Αἱ ὅλαι ἑορταὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἐπιβλητικώταται, ἐπανέφερον εἰς ἡμᾶς ἐποχὰς τοῦ μεσαιῶνος. Ἀλλ' ἡ τούτων περιγραφὴ ἐκτενεστάτη ἤθελον ἀποβῆ. Ἄρετε, ἀγαπητοὶ Λεωήσσιοι, τὴν φαντασίαν ὑμῶν χ' ἀνέλθη ὅσον δύναται ὑψηλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἐλευθέρα ἂς ἀναπλάσῃ μίαν τῶν λαμπροτέρων εἰκόνων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Καὶ ἤδη μία εὐχὴ ἐκπέμπεται ἐκ τοῦ Πανελληνίου, εὐχὴ πηγάζουσα ἐκ τῶν μυχῶν τῆς καρδίας, διάπυρος, ἀποπνέουσα εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου ἀγάπης ἄρωμα, ὅπως οἱ δύο θαλεροὶ βλαστοί, οὓς ηὐλόγησεν ὁ θεὸς καὶ ηὐχήθη ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος, ἀποβῶσιν ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους καὶ οἱ διακαέστεροι πόθοι, οὓς ἐγκλείουν τὰ χρυσᾶ των ὀνόματα, στεφθῶσι μίαν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ εὐθαλεστέρου στεφάνου δάφνης ἀμαράντου. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐχαιρέτισε τὴν χθὲς ὡς αὐγὴν νέας ἐποχῆς, ἣν ἐπιστέφει οὐρανὸς ἀνέφελος, ὡς αὐγὴν μέλλοντος αἰθρίου, ὅπερ περιβάλλει τοῦ παρελθόντος ἡ αἴγλη.—Ἡ δούλη Ἑλλὰς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουνάβεως μέχρι τοῦ Ἀράχθου, ἡ Ἑλλάς, ἣν περιβάλλει τὸ γλαυκὸν κῦμα τῆς Ἰονίας, ἡ Ἑλλὰς, ἣν καταφιλοῦσι στένουσαν καὶ ἀλυσίδετον τὰ ὑγρὰ κέλευθα τῆς Μεσογείου καὶ ἣν ἤρεμον τῆς Ἐλάσσονος Ἀσίας περιβρέχει τὸ κῦμα, μίαν εὐχὴν πέμπει πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον της, ὅπως τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἄνοδόν του χαιρετίσῃ ὑπὸ οὐρανὸν, ὃν νὰ μὴ σκιάζῃ οὐδὲν μέλαν νέφος δουλείας ζοφερᾶς.

Ὁ Θεὸς ἂς σκέπῃ πάντοτε αὐτοὺς καὶ αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τοῦ ἔθνους ἂς καθοδηγῶσι τὰς πράξεις αὐτῶν. Θαλερὰ ἡ μυρσίνη ἂς περιβάλλῃ πάντοτε τὸ ἀβρὸν μέτωπόν των καὶ ἀμάραντος ἡ δάφνη ἂς ἐπιστέφῃ τοὺς εὐγενεῖς των ἀγῶνας.

Ν. Κ. Λανίτης.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

(συνέχεια)

Μαλις ἡ φέρουσα τὴν νύμφην ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας ἁμαξοστοιχία ἀφίκετο εἰς Φάληρον καὶ ἐκεῖ κολοσσιαῖα ἀγγλικὰ σημαιοστόλιστα σκάφη συνεταράξαν τὸν αἰγιαλὸν ἐκ τῶν πυροβολισμῶν. Ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχ. ἠκούετο ἤδέως ὁ ἑλληνικὸς ὕμνος. Εἰς εἰκοσάδα παίδων ζητωκραυγαζόντων ἀπό τινος λοφίσκου, ἡ πριγκήπισσα Σοφία ἀπέδωκε γελῶσα χαιρετισμὸν διὰ τῆς χειρός. Ὁλόκληρος ἡ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν, πλῆθος ἁμαξῶν σημαιοστολίστων καὶ πλῆθος μέγα ἐκάλυπτεν ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ σταθμοῦ. Αἱ οἰκίαι αὐτὸ τοῦτο ἠρημώθησαν. Ὅλοι οἱ περὶξ λόφοι τοῦ σταθμοῦ ἦσαν λέφοι ἀνθρώπινοι. Ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων μετὰ τῶν κυριῶν των εἶχον συγκεντρωθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ σταθμοῦ, ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν Συνοδικῶν. Ὅταν ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν ἠκούσθη τὸ πρῶτον τηλεβόλον, ἐν ζήτω βροντωδέστατον ἀνεπέμφθη ἐξ ὅλου ἐκείνου τοῦ πλήθους, καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐφάνη ἡ ἐκ 10 ἁμαξῶν πλὴν τῆς χρυσοτεύκτου βαπτιστικῆς συγκειμένη ἁμαξοστοιχία. Εἰς τὰς πρώτας ἁμάξας εὑρίσκοντο οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ὁ στρατιωτικὸς οἶκος τοῦ βασιλέως, οἱ ὑπασπισταὶ καὶ αἱ κυρίαι τῆς τιμῆς, ἐν ᾗ τῇ χρυσοτεύκτῳ βασιλικῇ, ὡς ἐν ἀληθεῖ βασιλέων συνεδρίῳ, ἡ βασίλισσα Ὄλγα, καὶ παρ' αὐτὴν ἡ ἄκρως συγκεκινημένη ὑψηλὴ νύμφη, εἶτα αἱ πριγκήπισσαι ἀδελφαί της, ἡ πριγκήπισσα τοῦ Σὰξ Μάϊνεγγιν, ὁ Τσάρεβιτς, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, οἱ υἱοί του, οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος. Ἀντικρὺ τούτων ὁ διάδοχος, ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας Φρειδερίκου, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, αἱ πριγκήπισσαι τῆς Οὐαλλίας Βικτωρία καὶ Μώδ. Πρῶτος κατῆλθε τῆς ἁμάξης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὑποβοηθήσας τὴν Αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου. Κατόπιν ἡ βασίλισσα, εἶτα ὁ διάδοχος ὑποβοηθήσας τὴν μνηστήν του, φέρουσαν πάλλευκον μεταξίνην ἐνδυμασίαν, καὶ κατόπιν οἱ ἄλλοι. Ἐγένοντο κατόπιν αἱ παρουσιάσεις, εἶτα ἐ' ὁ δήμαρχος Ἀθηνῶν προσεφώνησε τὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν ὡς ἑξῆς:

«Ὑψηλοτάτη! Ἐν ὀνόματι τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐκπροσωποῦντες αὐτὸν Σὲ δεξιούμεθα εὐλαβῶς, ἐξ ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, Σοὶ ἀπευθύνομεν τὸ: «καλῶς ἦλθες!»

«Καὶ πρὶν ἡ θέσῃς τὸν πόδα ἐπὶ ταύτης τῆς ἐλευθέρας μερίδος τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος, οἱ Ἕλληνες καὶ Σὲ ἠγάπησαν, καὶ Σὲ σέβονται διότι γινώσκουσιν ὅτι ἐκληρονόμησας καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς ὑρηλίου πάσης θρηνηθέντος Αὐτοκράτορος Πατρός Σου καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόχου καὶ ἐφαμίλλου ἐκείνου Αὐτοκρατείρας Μητρός Σου, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ὑπέροχα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα, δι' ὧν ὁ Δημιουργὸς τόσῳ δαψιλῶς ἐπροίκισε τοὺς ἐνδόξους Γεννήτοράς Σου. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ σέβας πρὸς Σὲ διαμενοῦσιν ἀναλλοίωτα καὶ ὅσημέραι κραταιούμενα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων διότι, ἑκάστοτε ἐπιφανέστερα καὶ ἑλληνικώτερα θέλουν ἀναδεικνύεσθαι ἐν τοῖς ἔργοις τὰ προσόντα Σου.

Κόρη φιλελληνικῆς χώρας, ἐμπνεομένης ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, καὶ γινώσκομεν τοῦτο καλῶς, ἐχαιρέτισας τὴν Ἑλλάδα ὡς δευτέραν πατρίδα σου. Πίστευσον ἐπὶ τὴν ἄβολον ἀφοσίωσιν πάντων ἡμῶν, ὁ Θεὸς δὲ, ὁ οὐδέποτε τὴν Ἑλλάδα ἐγκαταλιπὼν κραταιώσει Σε ἐπὶ τὸ ἔργον, εἰς ὃ Σὲ ἐκάλεσε.

Αἱ ἡμέραι πᾶσαι τοῦ βίου Σου πληρωθήτωσαν ἀρώματος εὐδαιμονίας, ἔστωσαν δὲ ἄνθιναι καὶ ἔσαι στιλβουσαι, ὡς τὰ ἄνθη ταῦτα, ἅτινα δι' ἐμοῦ, εὐτυχήσαντος ἐν τούτῳ τῇ στιγμῇ αὐτῇ, Σοὶ προσφέρει ἡ μεγαλώνυμος τῶν Ἀθηνῶν!

Ζήτω ἡ μνηστὴ τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου Σοφίας!»

Ἡ βασιλόπαις κλίνασα ἐπιχαρίτως ἐδέχθη τὴν πλουσιωτάτην ἀνθοδέσμην εἰποῦσα ἑλληνιστί: Εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας.

Εἶτα ὁ Δήμαρχος στρεφεὶς πρὸς τὴν Αὐτοκράτειραν μητέρα της, εἰς ἣν προσέφερεν ἐπίσης πλουσίαν ἀνθοδέσμην εἶπε τὰ ἑξῆς Γαλλιστί:

«Ὁρκιζόμεθα ἐνώπιόν Σου, Μεγαλειοτάτη, ὅτι ὅσον ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται θέλομεν πρᾶξῃ πᾶν ὅ, τι προώρισται, τῆς προσφιλοῦς θυγατρός Σου, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον προαπηγγελμένης ὡμφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τὰς ἡμέρας, νὰ καταστήσωμεν εὐτυχεῖς, στιλβούσας καὶ ἄνευ νεφῶν ὡς στιλβων καὶ ἀνέφελος εἶνε καὶ ὁ οὐρανὸς ὅστις τὴν στιγμὴν ταύτην Σᾶς χαιρετίζει.»

Ἡ χήρα αὐτοκράτειρα ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας καὶ σᾶς εὐγνωμονῶ διὰ τοὺς συμπαθεῖς λόγους σας.

Κατόπιν προσεφέρθησαν καὶ ὑπ' ἄλλων εἰς τὰς ἄλλας ἀνθοδέσμαι, καὶ προσεφώνησαν οἱ πρόεδροι τῶν συντεχνιῶν. Τὰ ζήτω καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ ἐκορυφώθη τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀκολούθως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Γερμανικοῦ ὕμνου ὡδήγησε τὴν νύμφην του εἰς τὴν πρώτην τέθριππον ἅμαξαν ἐν ᾗ ἐκάθισεν αὐτὴ παρὰ τὴν βασίλισσαν, καὶ προηγουμένης μιᾶς ἴλης ἱππικοῦ ἐκινεῖτο ἡ ἅμαξα, παρ' ἣν δεξιᾷ ἵππευεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀριστερᾷ ὁ Διάδοχος. Ἔπισθεν ὁ σταυλάρχης καὶ κατόπιν οἱ ἀξιωματικοί. Οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι ξένοι ἐκαθέσθησαν ἐν ταῖς λοιπαῖς ἁμάξαις καὶ οὕτω κατηυθύνθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἀπὸ ἐξέδρας ἐν ᾗ συνεσωρεύθησαν οἱ μαθηταὶ τῶν Ἀθηνῶν ἔρριπτον τὴν Σοφίαν διερχομένην δι' ἀνθέων, ἧτις περιχαρὴς προσεμειδία καὶ ἐχαιρέτα αὐτάς. Ἡ συνοδεία διῆλθε διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀσωμάτων, τῆς πλατείας Ὁμονοίας, τῆς ὁδοῦ Σταδίου, καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐν παρατάξει ἀπέδιδον τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὰ πλήθη συνεκινοῦντο καὶ ἐζητωκραύγαζον, ἡ δὲ Σοφία ἐπιχαρίτως ἐχαιρέτιζε τὰ πλήθη. Μετὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ λαὸς ἀναμένει τὴν ἐμφάνισίν των ἐπὶ τοῦ ἐξώστου. Μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται ὁ βασιλεὺς, ὁδηγῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην τοῦ ἔθνους καὶ ἅπαντες οἱ βασιλικοὶ ξένοι ἐμφανίζονται ἐπὶ τοῦ ἐξώστου. Ὁ λαὸς βροντωφώνως ἐζητωκραύγει καὶ ἐχαιρέτα, ἡ Σοφία καὶ ἡ μήτηρ της ἐχαιρέτιζον καὶ οἱ ξένοι προσέβλεπον εὐχαρίστως. Ἀκολούθως τὸ πλῆθος διελύθη.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη, ἀρκεταὶ ἔπεσαν βροχαὶ καθ' ὅλην τὴν νῆσον, χαροποιήσασαι κατὰ πολὺ τοὺς γεωργούς, οὐχὶ διότι ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην των τόσον πολύ, ἀλλὰ διότι ἐκ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔγειναν ἤδη αἱ πρῶται βροχαὶ προοιωνίζονται καλὸν τὸν χειμῶνα.

***

Ἀφίκετο διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ὁ διευθυντὴς τοῦ τοσούτῳ ζωηρῶς ἀναμενομένου ἑλληνικοῦ δραματικοῦ θιάσου «ὁ Σοφοκλῆς». Πρεσβεύω φρονεῖται καὶ τὸ προσωπικὸν ἄξιον καταρτισθέν. Ἀφικνεῖται ὑπάλληλα καὶ ὁ εἷς πολλὰ μέρη τῆς Ἑσπερίας καὶ Ἀνατολῆς γνωστὸς δραματουργὸς κ. Κ. Σ. Βερβέρης τοῦ ὁποίου τὰ διαφ[illegible] ζονται. Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο τούτων πρωταγωνιστῶν θὰ εὐτυχήσωμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ σκηνῆς ἔξοχα ἔργα, καθόσον μάλιστα ὁ κ. Βέρβελης θὰ ὑποδύηται τὰ κυριώτερα πρόσωπα εἰς τὰ πολλάκις φημισθέντα δράματά του.

***

Ἐπίσης διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἐπανέκαμψεν ἐκ Παρισίων καὶ ὁ ἀξ. Σχολάρχης τῆς πόλεώς μας κ. Α. Θεμιστοκλέους.

***

Ἡ μουσικὴ ἑσπερὶς ἣν ἐπρόκειτο νὰ δώσωσι τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἑσπέρας ἐν τῷ καφενείῳ «Βικτωρία» οἱ κ. κ. Ἐδουάρδος Ἀραπιὰν καὶ Ἰωάννης Μισήτης, ἀνεβλήθη ἕνεκα τῶν βροχῶν, διὰ τὴν αὔριον Κυριακὴν ἑσπέρας. Ἐλπίζεται μεγάλη συρροή, διότι ὑπάρχει πεποίθησις ὅτι οἱ καλοὶ οὗτοι τεχνῖται, θὰ κατευχαριστήσωσι τοὺς προσελευσομένους.

***

Τελουμένων τὴν προτεχῆ Κυριακὴν τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΛΟΙΖΟΥ

καὶ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

κατὰ τὴν 2 μ. μ. ὥραν, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν μελλονύμφων, παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμησσῷ τῇ 4 Νοεμβρίου 1889.

Οἱ γονεῖς

ΜΑΡΙΑ ΛΟΙΖΟΥ

ΠΑΠΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

Τὸ κακουργιοδικεῖον Λεμησσοῦ ἐξεδίκασε τὰς ἑξῆς δίκας:

1. Τὸν Μεχμὲτ Χουσεὶν ἐκ Συλήκου, Ρασὴτ Ἰσμαὴλ Ἀλάσσης καὶ Μουσταφᾶ Σαλὴχ ἐκ Κουκᾶς κατηγορουμένους ὡς φονεύσαντας τὸν Μεχμὲτ Μουσταφᾶ μουδίρην, ἀπέλυσε.—2 Τὸν Μεχμὲτ Χασὰν, Πετρὴν Δημοσθένην, Μηνᾶν Μιχαὴλ, καὶ Χασὰπ Χουσεὶν ἐκ Πισσουρίου, κατηγο-

ρουμένους ὡς κλέψαντας νύκτα ἐνόπλως καὶ διὰ βιαιοπραγιῶν ἀπέλυσε.—3. Τὸν Ριφὰτ χ' Μεχμὲτ ἐκ Πλατανίστρας ἐπὶ ἐνόπλῳ κλοπῇ κατεδίκασεν εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν.—4. Τὸ Γενεβλίου Μιτέλλα ἐκ Λεμησσοῦ ἐπὶ παραχαράξει ὁραγγίδος διέκοψε τὴν δίκην.—5. Τὸν Ἡρακλῆ Κωνσταντῆ ἐξ Ἐπισκοπῆς ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων μετὰ βιαιοπραγιῶν κατεδίκασεν εἰς 7 ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα.—6. Τὸν Τσουλῆν Παναγῆ ἐκ Ποταμιοῦς ὡς πυροβολήσαντα μὲ πρόθεσιν νὰ φονεύσῃ εἰς 5 ἐτῆ φυλάκισιν μὲ καταναγκ. ἔργα.—7. Τὸν Νεόφυτον Κυριακοῦ ἐκ Σωτήρας ἐπὶ κλοπῇ καὶ κλεπταποδοχῇ, ἐπὶ ἓν ἔτος.—8 Τὸν Στυλλῆν Βασίλει ἐξ Ἀγίου Θεράποντος, ὡς πυροβολήσαντα μὲ πρόθεσιν νὰ φονεύσῃ, ἀπέλυσε.—9. Τὸν Χασὰν Κιρλὲ ἐκ Πολεμιδίων, ἐπὶ κλοπῇ κατεδίκασεν εἰς 18 μῆνας φυλάκισιν.—10. Τὸν Ἰμπραχὴμ Χασὰν ἐκ Λεμησσοῦ ἐπὶ κλοπῇ, ἐπὶ ἓν ἔτος.—11. Τὸν Ἀχμὲτ Μουσταφᾶ ἐκ Μαλιᾶς ἐπὶ κλοπῇ καὶ κλεπταποδοχῇ ἀπέλυτε.—12 Τὸν Νιαζῆ Σαλὴχ ἐκ Μαλιᾶς ἐπὶ ἐνόπλῳ κλοπῇ ἀπελυθε.—13. Τὸν Νιαζῆ Σαλὴχ καὶ Σαπρῆ Ὀσμὰν ἐκ Πρετωρίου, ἐπὶ κλοπῇ καὶ κλεπταποδοχῇ, ἀπέλυσε.—14. Τὸν Στυλιανὸν Νικόλα ἐξ Ἀγροῦ ἐπὶ ἀσεχγείᾳ κατὰ τῆς θείας του, κατεδίκασεν εἰς 10 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ καταναγ.' ἔργα.—15 Τὸν Παναγῆν Γιαννακοῦ καὶ Νικόλαον Ἰωαννευᾶ ἐκ Ποτσουλίου, τὸν μὲν πρῶτον ἐπὶ κλοπῇ κατεδίκασε εἰς 3. ἔτος φυλάκισιν, τὸν δὲ δεύτερον ἐπὶ κλεπταποδοχῇ ἀπέλυσεν.

ΒΑΡΩΣΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην διελθόντες τῆς πόλεώς μας οἱ ἐκ Λεμήσσου ἀξιότιμοι κ. κ. Δημοσθένης Χατζηπαύλου καὶ Σώζων Α. Λοΐζου, ἀμφότεροι ἐφιλοξενήθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου Κου Ε. Λοΐζου. Τὴν δὲ ἐπιοῦσαν πρωὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸ χωρίον Ἅγιον Σέργιον χάριν ἰδίων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων

—Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συστᾶσα ἐπιτροπεία τοῦ Δημαρχείου ἡμῶν, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἀξιοτίμου Κου Χριστοφόρου Λοΐζου, ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκευάσῃ τὸν ἀπ' Ἀμμοχώστου μέχρι Βαρωσίων δρόμον, ὅστις κατέστη σχεδὸν ἀδιάβατος. Καὶ ἄλλα ὡς μανθάνομεν ἐπωφελῆ ἔργα προτίθεται ὁ ἀξιότιμος Κος Πρόεδρος νὰ πραγματοποιήσῃ, ἅτινα μεγίστην ὠφέλειαν θέλουσι παρέξῃ τῷ δήμῳ.

Ν. Ν. Π.

31 Ὀκτωβρίου 1889

ΛΑΡΝΑΞ

Μεταξὺ Τρίτης καὶ Τετάρτης ἀρκεταὶ κατέπεσαν ἐνταῦθα βροχαὶ ὡς καὶ εἰς τὰ πέριξ, ἱκανοποιήσασαι κάπως τὴν δίψαν τῆς γῆς μας.

—Τὸ Κακουργιοδικεῖον Λάρνακος συνεδριάσαν ἐπὶ τετράωρον χθὲς τὴν 13ην Νοεμβρίου, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. W. Smith ἐξεδίκασε δύο μόνον ὑποθέσεις. τὸν Ἐμὴν καὶ Ραματὰν Σουλεϊμὰν ἐκ Μαρωνίου κατηγορηθέντας ὅτι τὴν 8ην—7—89 ἀπεπειράθησαν νὰ φονεύσωσι τὸν ἐγχώριόν των Ἀλῆν Κατσαυὴν ἠθώωσε καὶ τὸν Ὀσμὰν Ἀχμὲτ ἀθίγγανον, κατηγορηθέντα ὅτι περὶ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 89 ἐτραυμάτισεν ἐκ προμελέτης τὸν ἐκ Δελικήπου Χασὰν Μερτζὰν κατεδίκασεν εἰς διετῆ εἱρκτήν.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Ἐξεδόθη ὁ 36 ἀριθμὸς περιέχον τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ὑπὸ Ἀλ. Ρ. Ῥαγκαβῆ.—Πρὸς ἕνα ὑλιστὴν (ποίημα) ὑπὸ Θεοδώρου Δκμαλᾶ, ἰατροῦ.—Ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἀθεΐα ὑπὸ Εὐθ. Ἰωαννίδου συνταγματάρχου.—Ἔλπιζε· ὑπὸ Π. Πολίτου.—Οἱ καλοὶ καὶ οἱ κακοὶ (ποίημα) ὑπὸ Ν. Καλλονᾶ.—Ἐκκλησιαστικὸν τμῆμα τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως».—Τὸ καταφύγιον τοῦ ἁμαρτωλοῦ (ποίημα) ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Παιδευτικὰ ὑπὸ Σ. Τ.—Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας τῆς «Ἀναπλάσεως».—Οἱ ὀρθόδοξοι Βαδεσσαίοι ἐν Ἰταλίᾳ ζητοῦσι βοήθειαν.—Ἀλήθειαι.—Δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Γνωστοποιήσεις.—Ἀληλογραφία.

Ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἀνάπλασις» ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς;

Ὁ μητροπολίτης Κιτίου Κύπρου κ. Χρύσανθος ἔπεμψε τῷ προέδρῳ τοῦ Συλλόγου κ. Ἀ. Ῥ. Ῥαγκαβῆ ὑπὲρ τοῦ πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν γάμων τῶν ΑΑ. ΥΥ. καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἱδρυομένου ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» 30 δραχμὰς ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ δανείου, ὧν τὰς μὲν 18 προσφέρει αὐτὸς οὗτος, τὰς δὲκα ὁ κ. Γεώργ. Ι. Ἱερεὺς διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικαιρπιανῆς Τραπέζης καὶ τοὺς ὑπολοίπους δύο ὁ κ. Ἀριστείδης Ἰακωβίδης ὑποδιευθυντὴς τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης.

Ἀγαθὴ τύχη! Ἰδοὺ ὅτι ἤρξατο νὰ ἐκτιμᾶται καὶ ἐν Κύπρῳ ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκει τὸ ταμεῖον «Ἀπόστολος Παῦλος». Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἄλλας δωρεὰς Κυπρίων θ' ἀναγράψῃ ἡ «Ἀνάπλασις».

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Ἐλάβομεν τὸ ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ διαδόχου πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ ἐξαιρέτου τούτου περιοδικοῦ, κατεστολισμένον διὰ λαμπρῶν εἰκόνων καὶ ἐμπεριέχον ἐντὸς ἀνθοστολίστων κεφαλίδων καὶ συμβολικῶν εἰκόνων τὰ ἑξῆς.

Ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.—Τῷ βοωμῷ τοῦ βασιλικοῦ Τμεναίου (ποίημα).—Περὶ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ.—Τὸ μυστήριον τοῦ Ἔρωτος (ποίημα).—Τὸ ὄνειρο τῆς Μνηστῆς (ποίημα). Εἰκόνας δὲ: δύο ὁλοσελίδους τῶν ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας. Αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν ἀνακτόρων.—Ἐν δὲ τῷ παραρτήματι ὡραῖον ἐμβατήριον ἐπὶ τοῖς γάμοις, ὑπὸ τοῦ περιφήμου μουσουργοῦ Σπύρου Σαμαρᾶ, καὶ ὡραίαν εἰκόνα «Τὸ ὄνειρον τῆς μνηστῆς».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-ος-:—

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ Σακὴρ πασᾶς, προσωρινὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης ἀπῆλθεν εἰς Σφακία μετὰ 3 πολεμικῶν πλοίων καὶ ἑνὸς τάγματος στρατιωτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Κρητῶν, μετὰ τὰς ἑορτὰς, θὰ ἐπιδώσῃ ὑπόμνημα εἰς τὰς Δυνάμεις περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Κρήτῃ Τούρκων διαπραττομένων ὠμοτήτων. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο καταλήγει διὰ τῆς αἰτήσεως τῆς προσαρτήσεως τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

—Σεισμὸς μέγας ἐν Μιτυλήνῃ κατηρείπωσε σχεδὸν τὴν κωμόπολιν Ἐρισοῦ ἐξ 800 οἰκιῶν καὶ ἐβλαψετὰ χωρία Ἄγρα, Χύδαρά, Τζίθρα, Βατοῦσα, Ἔμια καὶ Τελώνια. Μεγάλας ἐπίσης ζημίας ὑπέστη ἡ κωμόπολις Μεσότοπον. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ σεισμοῦ οἱ ἐντὸς τοῦ εἰς μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἐρισοῦ ἀπόστασιν ἠγκυροβολημένου ἀτμοπλοίου Στέφανος, εἶδεν ὃν κυλιομένους τοὺς λίθους τῆς πόλεως καὶ καταπιπτούσας τὰς οἰκίας, τοὺς δὲ κατοίκους περιτρόμους τρέχοντας εἰς τ' ἀνοικτά.

Ἡ ἐκ Κωνλέως ἀναχώρησις τοῦ αὐτ. ζεύγους τῆς Γερμανίας

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ἀνεχώρησαν χθὲς, κατευθυνόμενοι εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βενετίαν.

Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπέδωκεν ἰδιοχείρως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ τάγματος τοῦ Χοχεντζόλερν.

Βερολῖνον 2.—Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα. «Διῆλθον τὰ Δαρδανέλλια· ὡραῖος καιρὸς, ὡραιότεροι χαιρετισμοί».

Βερολῖνον 3.—Ἡ «Βορειογερμανικὴ» λέγει ὅτι οὔτε ζηλοτυπία οὔτε δυσπιστία δέον νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ἐν Κων)πόλει ἐπισκέψεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Παντὸς ἐπικρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας εἶναι ἡ περιποίησις καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης. Ὁ γερμανικὸς λαὸς βλέπει μετὰ φαιδρᾶς εὐχαριστήσεως τὴν παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ ξενίαν τοῦ αὐτοκράτορος.

Σοφία 3.—Σήμερον, τῇ τρίτῃ ὥρᾳ μ. μ. ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῆς βουλῆς μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως, μεθ' ἧς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ λόγος τοῦ θρόνου ἐκφράζει τὴν εὐχαριστησιν, διότι ἐκτελεῖται τὴν πρώτην ταύτην πρᾶξιν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς ἐξωτερικὸν ταξειδίου αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ παρέχει περιφανῆ ἀπόδειξιν περὶ τῆς παγιώσεως τῆς καταστάσεως, ἣν ἐδημιούργησεν ὁ λαὸς καὶ ὅτι λογίζεται ἐπιφήραρχος συναντώμενος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ἐλθόντας ὅπως εὐχηθῶσι τὸ ὡς εὖ παρέστη ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Παρίσιοι 7.—Συνεπεία ὑποδείξεως τοῦ Πρίγκηπος τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν, ὑπάλληλοι Σέρβοι τὸν παρηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν διάβασίν του διὰ τῆς Σερβίας, πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων συμβεβηκότων.

Ἀλεξάνδρεια 7.—Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἐπεβιβάσθη σήμερον εἰς τὰς 4 μ. μ. ἐπὶ τοῦ «Ὀσβόρν» κατευθυνόμενος εἰς Πειραιᾶ.

Βερολῖνον 7.—Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος διωρίσθη ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τοῦ δευτέρου πεζικοῦ συντάγματος.

Παρίσιοι 7.—Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, Δανιμαρκίας, Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας μετέβησαν πρὸς συνάντησιν τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, κατὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ ἐν Καίρῳ.

Παρίσιοι 7.—Σήμερον, ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς Ἐκθέσεως, ἡ συροὴ τοῦ πλήθους ἦν μεγίστη.

Βερολῖνον 7.—Ὁ Πρίγκηψ Βίσμαρκ ἔλαβε χθὲς τὸ ἀκόλουθον Τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος:

«Ἀναχωρῶν τῆς Κ)πόλεως δέον νὰ πληροφορήσω τὴν Ὑμ. Ὑψηλότητα, ὅτι ἡ ἐνταῦθα διαμονή μου ἦν ὑπὲρ τὸ δέον εὐάρεστος. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος καὶ ἅπας ὁ λαὸς πασῶν τῶν τάξεων ἐξεδήλωσαν μεγίστην συμπάθειαν.—Γουλιέλμος».

Βιέννη 7.—Ὁ «Νέος Ἐλ. Τύπος» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως καθ' ὃ αἱ διαθέσεις τοῦ Τσάρου ἐβελτιώθησαν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ ἐκ Βορολίνου.

Βιέννη 7.—Ἐ τοῖς καλῶς πληροφορημένοις κύκλοις πιστεύεται, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ συναντηθήσεται μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου κατὰ τὴν ἐπάνοδον τούτου ἐν Βενετίᾳ.

Βιέννη 8.—Ὁ Βασιλεὺς Μιλάνος ἀφιχθήσεται ἐνταῦθα θὰ διαμείνῃ δὲ ἡμέρας τινάς.

Νικαία 8.—Ὁ Ἰούλιος Φερρὺ ἀσθενεῖ βαρέως.

Ρώμη 8.—Διαψεύδεται ἡ εἴδησις καθ' ἣν ἡ Γερμανία θὰ κάμῃ παραχωρήσεις πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὡς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Οὔτε ἡ Ἀγγλία, οὔτε ἡ Γερμανία, οὔτε ἡ Ἰταλία θὰ ὑποστηρίξωσι τοιοῦτόν τι κίνημα.

Παρίσιοι 9.—Ἡ λαμπρότης τῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ κηρύξει τῆς λήξεως τῆς Ἐκθέσεως ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Τὸ πλῆθος ὅπερ κατέκλυσε τὸν περίβολον τῆς Ἐκθέσεως ὑπελογίσθη ἀπὸ 400—500 χιλ. ψυχάς.

Βουλή.

Ἀθῆναι 25.—Σήμερον τὴν 3 μ. μ. ὥραν συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν ἡ βουλή. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θέλει ὑποβάλει εἰσηγούμενος διὰ μακρῶν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως φαίνεται ὅτι θὰ προκαλέσῃ συζήτησιν περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος. Ἴδωμεν ἐὰν θὰ ἐπιτραπῇ τῇ κυβερνήσει ἐπὶ ἐκκρεμοῦς ἔτι ζητήματος νὰ ἐπιτρέψῃ συζήτησιν, ἥτις ἀρκετὰ δύναται νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Κ)πολις 29.—Ἀγγέλλεται ἐνταῦθα ὅτι ὁ Τσάρος ἐδέχθη πρόσκλησιν τοῦ Σουλτάνου νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ προσεχὲς ἔαρ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τσάρεβιτς.

Ἀνεφάσισθη δριστικῶς ὡς ἡμέρα ἀναχωρήσεως τοῦ Διαδόχου τῆς Ρωσσίας Μεγάλου Δουκὸς Νικολάου ἡ 28η τοῦ λήγοντος μηνός. Ὁ Διάδοχος τῆς Ρωσσίας ἐπιβαίνων τοῦ «Κορνίλωφ» θὰ ἀποβιβασθῇ εἰς Βρίνδιζι καὶ ἐκεῖθεν δι' Ἰταλίας καὶ Αὐστριάς θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Πετρούπολιν. Ὁ Τσάρεβιτς εἶναι κατενθουσιασμένος μὲ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του.

Ἀθῆναι 27.—Χθὲς τῇ 12η ὥρᾳ ἀνεχώρησαν ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τοῦ Σαξωνικοῦ Μαϊνιγγεν. Μέχρι τοῦ σταθμοῦ συνῴδευσαν τοὺς ὑψηλοὺς ξένους ὁ Βασιλεύς, ὁ Διάδοχος, ἡ πριγκήπισσα Σοφία καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Ὁ πρίγκηψ ἀναχωρῶν, ἐπανειλημμένως ἐξέφρασεν εἰς τοὺς ὑπασπιστάς του τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην του.

—Χθὲς ἑσπέρας ἐδόθη ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ ἡ πρὸς τιμὴν τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας συναυλία τῆς «Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας». Εἰς τὴν συναυλίαν παρέστησαν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ πάντες οἱ ἐνταῦθα ξένοι, ὡς καὶ πολλοὶ ἕτεροι προσκεκλημένοι.

—Χθὲς παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν πάντες οἱ ἐστεμμένοι καὶ οἱ ἐξ αἵματος Πρίγκηπες, ὡς καὶ ὑπασπισταὶ αὐτῶν.

Ἡ πρόποσις τοῦ αὐτ Γουλιέλμου.

Ἀθῆναι 28.—Ἐν τῷ ἐπισήμῳ γεύματι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προέπιε γερμανιστὶ ὑπὲρ ὑγείας τῶν νεονύμφων, τῶν Α. Ἑλληνικῶν Μεγαλειοτήτων καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς πρωτευούσης τοῦ βασιλείου, συνεπέρανε δὲ τὴν πρόποσιν Αὐτοῦ ὧδε: Εὐδαίμονα ἐμαυτὸν θεωρῶ ὅτι ἡ ἀδελφή μου μέλλει νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι ἐνθα εὑρήσει μὲν ἐν τῷ σεπτῷ βασιλικῷ ζεύγει νέους γονεῖς, υἱοθετηθήσεται δὲ ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ.

Παρασημοφορίαι.

Ἀθῆναι 29.—Ὁ πρίγκηψ Ἔρρικος τῆς Πρωσσίας, ὁ κόμης Ἑλβέρτος Βίσμαρκ καὶ ὁ δοὺξ τοῦ Μεκλεμβούργου ἔλαβον τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος. Ὁ κ. Χ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης ἔλαβον παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ὁ μὲν τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ, ὁ δὲ τὸ αὐτὸ παράσημον ἁ τάξεως.

Τηλεγραφήματα τοῦ αὐτοκράτορος ἐξ Ἀθηνῶν.

Βερολῖνον 29.—Ἡ «Βορειογερμανικὴ ἐφημερὶς» δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ.

«Μετὰ κάλλιστον πλοῦν ἐξαισίᾳ ἐγένετο ἡ ἄφιξις ἡμῶν εἰς τὴν ὡραίαν καὶ ἀρχαίαν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ λαμπρὰν ὑποδοχὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους τὸ ὑμέτερον τηλεγράφημα ἦν ὁ πρῶτος χαιρετισμὸς τῆς πατρίδος χαιρετισμὸς εἰς τὴν πόλιν τοῦ Περικλέους καὶ εἰς τὰς στήλας τοῦ Παρθενῶνος ὧν ἡ ἀριπρεπὴς ἄποψις βαθυτάτην ἐμποιεῖ μοι ἐντύπωσιν».

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Ἀξιότ. κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἴσην πρὸς τὴν γενναιότητα τοῦ ἀναδέχεσθαι τὰς εὐθύνας ἀλλὰ κεκρυμμένας ἐπιμελέστατα, ἔχει καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὁ «ἐνδιαφερόμενος» εἰς τὰ Κυρηναϊκά, ὡς λέγει, τοῦ ὁποίου ἡ ὀσμὴ μόνον καὶ πάλιν διεδόθη, κάλλιστα εἰδὼς ὅτι ἅμ' ὡς ἡ τιμία κύρα του προκύψῃ τοῦ ἄντρου, ὀσμὴ ἀμέσως ἀποσυνθέσεως θὰ κατακλύσῃ τὰ γραφόμενά του.

Ὁ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν λαλῶν κατὰ δὲ τὸ ἥμισυ νεύων, ὁ καὶ τῶν ἀθώων θαυμαστικῶν, ἐρωτηματικῶν, καὶ ἀποσιωπητικῶν, ὡς ἄλλων ἐμετικῶν ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν πρὸς ἔκχυσιν τῆς ἀκρατήτου, ἀλλ' ἀβλαβοῦς πρὸς τὸν ἄλλον ἐπιβλάβους δὲ πρὸς αὐτὸν μόνον χολῆς του, ὁ ἀποφθεγματικῶς ἀλλὰ καὶ γελοίως καλῶν τὰ τῶν ἄλλων γραφόμενα λόγους, τὰ δὲ ἴδια, πράγματα, πειρᾶται ν' ἀλλοιώσῃ τὴν ἔννοιαν τῶν γραφομένων ἡμῶν, ὅτι «ἀπορίαν προυκάλει τοῖς εὖ εἰδόσι τά τε πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, ἡ βραδύτης τῆς ἐνάρξεως τοιούτων καὶ παροιμιῶν». Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς του ἔχει καὶ ταύτην, ὅτι θεωρεῖ τοὺς ἀναγνώστας εὐήθεις.

Καὶ ἄξιος μὲν τῆς μεγαλειτέρας περιφρονήσεως εἶνε ὁ κύριος οὗτος, τοῦ ὁποίου τὰ τάξα προκαλοῦσι τὸν γέλωτα τοῦ καθ' οὗ τανύονται, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνελάβομεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν τὸν χαρακτῆρά του εἰς τοὺς μὴ εἰδότας αὐτόν, ἐπανερχόμεθα, διὰ τῶν βραχέων τούτων, ἀφοῦ μάλιστα εὐδοκήσεν, ἀγαθῇ τύχῃ, νὰ ὁρίσῃ τὰς κατὰ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ πολυσεβάστου καὶ πολυαγαπήτου πρώην ἡμῶν Ἀρχιερέως κ. Χρυσάνθου, κατηγορίας.

Καὶ πρῶτον. Ὀφείλονται, λέγει, φόροι 3—4 καὶ 5 ἐτῶν, ἀναβαίνοντες εἰς πολλὰς χιλιάδας ἢ οὔ; Ὀφείλονται φόροι, ἀπαντῶμεν μέχρι τοῦ ποσοῦ 7 χιλιάδων γροσίων. Ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; Ποία Ἐκκλησία ἢ Μητρόπολις δὲν χρεωστεῖ φόρους;

Ὀφείλεται τὸ σιτηρέσιον τοῦ ἁγίου προπρώην ἢ οὔ; ἐρωτᾷ ὁ ἐνδιαφερόμενος. Ναί· ὀφείλεται ἡ τελευταία τριμηνία ἐκ γρ. 1000. Ἐνταῦθα θαυμαστέα ἡ γελοία ἐξυπνάδα τοῦ ἐνδιαφερομένου λέγοντος «τὸ σιτηρέσιον» ὁλόκληρον δηλαδή.

Ἐδανείσθη, ἐρωτᾷ, παρὰ τῆς Τραπέζης 50 λίρας ἐν ὀνόματι τοῦ θρόνου Κερυνείας, ἃς ἡ Τραπεζα αἰτεῖ παρὰ τοῦ νέου Μητροπολίτου ἢ οὔ; Ναί· ἐδανείσθη πρὸς πληρωμὴν χρέους τοῦ θρόνου συνομολογηθέντος ὑπὸ τῶν προκατόχων του, καὶ πρὸς πληρωμὴν τῆς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1889 ὀφειλομένης συνδρομῆς τοῦ θρόνου πρὸς τὰ Σχολεῖα.

Κατακρατεῖ γραμμάτιον ἐξ ἐνοικίου τῆς Ἀχειροποιήτου ἐκ 30 χιλ. γροσίων ἢ οὔ; ἐρωτᾷ τελευταῖον ὁ ἐνδιαφερόμενος. Ναί· κρατεῖ καὶ οὐχὶ κατακρατεῖ, διότι τὸ ἥμισυ τούτων ἀνήκει εἰς τὸν ἴδιον καὶ ἀφοῦ μάλιστα ὁ νῦν ἅγ. Κερυνείας ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν γραμμάτιον δι' οὗ ἐπληρώθη τὸ παλαιὸν τοῦ θρόνου χρέος.

Τώρα ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς μίαν μόνην ἐρώτησιν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον. Ὁ ἅγιος Κιτίου κ. Χρύσανθος μετετέθη ἐκ τῆς Κερυνείας περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου 1889. Τὰ ἀπὸ τοῦ 8βρίου λοιπὸν τοῦ 1888 μέχρι τοῦ ρηθέντος Ἀπριλίου ἐνοίκια τῶν μοναστηρίων καὶ διάφορα ἄλλα χρεωστούμενα εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ὧν τὸ ποσὸν ἀναβαίνει μέχρι τῶν 22 χιλιάδων γροσίων ὀφείλονται εἰς τὸν ἀρχιερέα Χρύσανθον ἢ εἰς τὸν κατὰ Μάϊον μόλις προχειρισθέντα νῦν Ἀρχιερέα Κερυνείας; Ἠρώτησας λοιπὸν καὶ ἔμαθες ὅτι ταῦτα ἐγκατέλειπεν ὁ πρώην εἰς τὸν νῦν Κερυνείας; Ἐκ τοῦ ποσοῦ λοιπὸν τούτου δὲν πληρόνονται οἱ φόροι καὶ τὰ 1000 γρ. τὸ σιτηρέσιον τοῦ προπρώην καὶ τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀκόμη χρέος, ἀφοῦ ὡς ἀγαπᾶτε θέλετε νὰ ἐπιφορτίσητε αὐτὰ εἰς τὸν πρώην; Ἐκτὸς ἐὰν ἐννοῆτε τὸ μὲν χρέος πρὸς τὸν θρόνον νὰ ἦνε χρέος πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὸ δὲ χρέος τοῦ θρόνου νὰ ἦνεχρέος τοῦ Χρυσάνθου. Τοιαύτη εἶνε ἡ λογική σας.

Ἀλλ' ἀδιαφορεῖ περὶ τούτων ὁ ἐνδιαφερόμενος, διότι ἂν τοῦ ἐσύμφερε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν θὰ ἦτο ἄλλη διαφορά.—Ἀναμένομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογ]μῶν διὰ νὰ θαυμάσωμεν κατόπιν τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀδελφικὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀγάπην τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅστις βεβαίως μετ' ἀδελφικοῦ ὅλως ἐνδιαφέροντος θὰ σπεύσῃ νὰ ἀφηγηθῇ τὰ πράγματα. Ἓν μόνον ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν ἐκ τῶν γραφομένων του ὅτι «ἐπαινετώτερος ὁ ὀλίγας ἀναλαμβάνων ὑποχρεώσεις καὶ ὅλας ἐκπληρῶν, τοῦ πολλὰς ἀναλαμβάνοντος καὶ οὐδεμίαν ἐκπληροῦντος».

Ἐκ τῆς ἐπαρχείας τοῦ Κερυνείας

ὁ ΜΗ ἐνδιαφερόμενος.

Λύσις τοῦ 9ου αἰνίγματος Θρῆνος Ρῆνος.

Λυτῆρες Δημ. Δ. Θεμιστοκλέους, Ἰωάν. Ἐρωτοκρίτου. Ζωὴ Ν. Κάρταλη. Θεοδόσ. Παύλου Κελλάκιον. Ἰάκωβος Ν. Δημητρίου Λάρνακ.

Λύσις τοῦ 10 αἰνίγματος Βούσ—ιρις.

Λυτῆρες Νικόλ. Δ. Θεμιστοκλέους. Ἀριστ. Νικολάου. Σολομῶν Παπαδόπουλος.

(Τὸ 5 καὶ 6 πρόβλημα ὡς καὶ τὸ 8 αἴνιγμα ἔλυσαν καὶ οἱ κ. Λοΐζος Εὐαγγέλη Λοΐζου καὶ Νικ. Ν. Παπαδόπουλος ἐκ Βαρωσίων. Γ. Παπαδόπουλος ἐκ Λευκάρων καὶ Ἰω. Μ. Μαραθεύτης ἐκ Κυθραίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 11ον.

Τρισύλλιβδον πέφηκα. Σὺ δέ μοι σκόπει.
Ζῶον μὲ γεννᾷ, ζῶον εὕκουν τυγχάνω.
Ἂν μου τὸ πρῶτον ἀφέλῃς τῶν γραμμάτων
Εὕρῃς με κατάπαυσιν ἀνθρώπων γένους.
Τὸ δεύτερον δὲ γράμμα συναφανίσας,
Γῆς πρὸς θάλασσαν ἐξῆς κατίδῃς τέλος.
Κἂν τὸ τρίτον γράμμα δὲ πάλιν ὑρέλῃς,
Εὐωδίαν ἔχον με πολλὴν κατίδῃς.
Εἰ γράμμα μου μου τέταρτον πάλιν ἐκβάλοις,
Οὕτως ὃν εὑρήσεις με, κἂν δίχα τόνου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 8ον.

Ταχυδρόμος διανύων 31 1)2 μίλλιον εἰς 5 ὥρας, ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἄλλου, ἐκκινήσαντος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μέρους μετὰ 8 ὥρας καὶ διανύοντος 22 1)2 μίλλια εἰς 3 ὥρας. Ἐντὸς πόσων ὡρῶν ὁ δεύτερος θὰ προφθάσῃ τὸν πρῶτον;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία παλαιὰ	γρ.	170
νέα καλὰ	»	125—140
δευτέρας ποιότ.	» » . .	80—110
» ξυνισμένα	» » . .	50—60
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . .	60—65
σταφίδες ξηραί	» » »	42—44
σταφίδες βραστὰι	» » »	32—34
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος	γρ.	120
σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	18—20
κριθὴ	» »	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. . .	85—87
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἐσθὴρ Ἠλία Πατσίφικου, πωλεῖ διὰ πλειοδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς ἣν ἐγένετο ἐσχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας σώζεται, ἓν δωμάτιον καινουργὲς πετρόκτιστον, καὶ μὲ ταράτσαν μὲ δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν κατάσασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λιθίνη κλίμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀσέγαστον, ὡς καὶ τρεῖς τοῖχοι σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἔχει περιβόλιον περιτοιχισμένον, μὲ διάφορα δένδρα, ἀβλαβῆ καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀντικρὺ τῆς μιᾶς τῶν δύο τῆς οἰκίας θυρῶν πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς ἑταιρίας Α. Λαμπῆ ἔχει καὶ γῆν ἀγορασμένην ἐκ τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἐξ ἧς θ' ἀφαιρεθοῦν μόνον 23 ποδάρια καὶ 2 ὑντζαι διὰ δημόσιον δρόμον. Ἡ παράδοσις γενήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889 (ἔ ν.). Ἡ τελευταία δοθεῖσα τιμὴ εἶνε λίραι 60. Ὁ ἐπιθυμῶν πλειοτέρας πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ἂς ζητήσῃ τὸν κ. Ἠλίαν Πατσίφικον.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889

Σταῦρος Ματειδης.